

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **P., spol. s r.o., zastúpeného JUDr. J. H., advokátom**, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 20062/2007 zo dňa 11. marca 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. januára 2010, č. k. 3S 117/2008-33, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 117/2008-33 zo dňa 19. januára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. januára 2010, č. k. 3S 117/2008-33 zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 20062/2007

z 11. marca 2008, ktorým potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Bratislave č. 33451/2006 z 20. decembra 2006, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol o prepadaní spotrebiteľských balení liehu - (...) rum tmavý, v počte 10 ks, ktoré boli označené falzifikátmi kontrolných známkov a 8 litrov neznámeho liehu o objemovej koncentrácii 96,14 % v prospech štátu, nakoľko žalobca v zmysle § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSD“) v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení tovaru sp. zn. 67728/2005-5282 z 25. septembra 2005 neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru.

Po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov, ako aj postupov, ktoré ich vydaniu predchádzali dospel krajský súd k záveru, že tieto sú v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd z podkladov pripojených v administratívnom spise žalovaného zistil, že 12. septembra 2005 vykonal colný úrad v prevádzke žalobcu v M. miestne zisťovanie, pri ktorom bolo zistené, že v kancelárii, ktorá slúži ako sklad, sa nachádzalo 10 ks spotrebiteľského balenia liehu (ďalej len „SBL“) označených kontrolnými známkami, ktoré po kontrole dostupnými technickými prostriedkami vykazovali odlišné znaky ako specimeny. Zároveň bolo zistené cca 8 litrov neznámeho liehu v umelohmotnej bandaske. Žalobca nevedel predložiť nadobúdacie doklady od predmetného tovaru. O miestnom zisťovaní bola spísaná zápisnica sp. zn. MZ-P.-05/01 z 12. septembra 2005, do ktorej žalobca uviedol, že ide o technický lieh, používaný na technické účely a nadobúdacie doklady k SBL - (...) rum, predloží dodatočne.

Rozhodnutím colného úradu sp. zn. 67728/2005-5282 z 25. septembra 2005, podľa § 47 ods. 9 zák. č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z. z. účinnom do 30. júna 2006 (ďalej len „ZSDL“), v spojení s § 14a ods. 1, 2 ZSDL zabezpečil tento tovar z dôvodu, že žalobca nevedel preukázať spôsob nadobudnutia predmetného liehu, a z toho dôvodu, že išlo o tovar nevyhnutne potrebný na preukázanie skutočnosti pri správe daní, t.j. vyvrátiť pochybnosti colného úradu o pravosti kontrolných známkov.

Z výsledkov odbornej expertízy zn. 1414/05-CL-100506 z 10. mája 2006 vyplynulo, že vo vzorke neznámeho alkoholu bol nameraný lieh vo výške 96,14 % a z výsledkov

odbornej expertízy zn. 1562/05-CL134106 z 13. apríla 2006 bolo preukázané, že predložené kontrolné známky boli falzifikátmi kontrolných známok.

Podľa názoru krajského súdu je potrebné dať za pravdu žalovanému, že dôvodom na prepadnutie 10 ks SBL – (...) rum tmavý bolo preukázanie, že kontrolné známky na tomto tovare boli falzifikátmi kontrolných známok. Skutočnosť, že tovar žalobca zakúpil riadne v predajni neodôvodňuje záver, že by takýto tovar nemal prepadnúť v prospech štátu. Prepadnutie takéhoto tovaru v prospech štátu v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami podľa názoru krajského súdu oprávňuje žalobcu na to, aby vymáhal náhradu škody od subjektu, ktorý mu takýto tovar predal.

K rozhodnutiu o prepadnutí 8 litrov neznámeho liehu krajský súd uviedol, že rovnako treba dať za pravdu žalovanému, že samotné vyhlásenie žalobcu, že lieh bol zakúpený v dobe pred rokom 1989 nie je preukázaním zákonnosti nadobudnutia predmetného liehu. Žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal nadobudnutie liehu v tomto období, a to pokladničnými dokladmi, vyskladňovacím listom, príp. výpoveďami svedkov, od ktorých bol tovar nadobudnutý. Preto podľa názoru krajského súdu správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď rozhodli, že žalobcom držaný tovar prepadá v prospech štátu, nakoľko odvolateľ neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k jeho zabezpečeniu.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že pokiaľ ide o (...) rum, tento bol riadne kúpený v obchodnej sieti. To, že boli falšované kolky, nie je podľa jeho názoru vecou žalobcu. Je možné akceptovať, že alkohol zhabaný byť môže a že žalobca si môže od predajcu, ktorý bol colnému úradu známy, vymáhať škodu, ktorá odňatím vznikla. Nie je však akceptovateľným tvrdenie, že sa žalobca dopustil previnenia, nakoľko tento bol predajcom uvedený do omylu. Pôvod liehoviny podľa jeho názoru bol preukázaný a zničením rumu mala byť vec proti žalobcovi skončená.

Pokiaľ ide o 8l neznámeho liehu, žalobca zopakoval svoje tvrdenia uvádzané už v konaní pred správnymi orgánmi, ako aj v konaní pred krajským súdom, že postup správneho orgánu nebol správny, nakoľko odňal bandasku, v ktorej sa lieh nachádzal a neurobil fotodokumentáciu. Nepopísal nádobu, v ktorej sa lieh nachádzal. Už samotné znečistenie a nalepený prach svedčili tomu, že bandaska je na mieste už viac rokov. Správny orgán urobil iba kontrolu stupňovitosti.

Tvrdil, že lieh je denaturovaný a tým sa nikto nezaoberal. Takýto lieh podľa jeho názoru v čase pred rokom 1989 a pred účinnosťou zákonov, ktoré správny orgán označuje, nepodliehal žiadnej evidencii a žiadnej dani.

Tým, že daňový subjekt povedal, že lieh pochádza z nákupu ešte z času pred rokom 1989, a keď znečistenie bandasky tomu nasvedčovalo, musel správny orgán dokazovať, že tvrdenie účastníka konania nie je pravdivé. Stále totiž zostáva preukázané, že lieh pochádzal z čias socializmu a že je a vždy bol oslobodený od dane. To, že neexistuje pokladničný doklad, nemôže byť vykladané v neprospech žalobcu. Svedkov je možné predstaviť, možno aj desať. Je neprípustné tvrdiť, že žalobca nepreukázal pôvod liehu. Veď jeho tvrdenie a charakter znečistenia bandasky boli dôkazmi, ktoré svedčili tomu, že ide o lieh z minulosti. To, že išlo o denaturovaný lieh bolo potrebné podľa názoru žalobcu buď potvrdiť alebo vyvrátiť. Pokiaľ správny orgán takto nepostupoval, tak nemohol vážne a zákonne tvrdiť, že žalobca konal v rozpore so zákonmi účinnými niekoľko rokov neskôr, než bol lieh zakúpený.

Preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu sa podaním z 28. júla 2008 vyjadril žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti než tie, ktoré boli uvedené v žalobe, ku ktorým sa žalovaný už vyjadril a s ktorými sa krajský súd v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal.

Podľa názoru žalovaného colný úrad postupoval správne a v súlade so zákonom, keď predmetný tovar žalobcovi zhabal, nakoľko v prípade SBL boli kolky na spotrebiteľskom balení falošné a v prípade 8l liehu žalobca nepreukázal jeho pôvod.

Žalovaný zdôraznil, že podľa § 4 ods. 2 písm. b) ZSDL sa liehom na účely tohto zákona rozumie tovar kódu kombinovanej nomenklatúry iného ako kapitoly 22 Nariadenia Rady č. 2658/87 o tarifnej a štatistickej nomenklatúre a o spoločnom colnom sadzobníku s obsahom alkoholu viac ako 1,2 %. Ako vyplýva z uvedeného a v súvislosti s výsledkom odbornej expertízy Colného laboratória CR SR, predmetný tovar je možné na účely ZSDL

považovať za lieh, a teda bez ohľadu na obdobie, z ktorého pochádza, prípadne účel použitia, je povinnosťou žalobcu preukázať pôvod tohto tovaru a spôsob jeho nadobudnutia.

Žalovaný má za to, že spôsob skladovania predmetného liehu (v zaprášených, znečistených bandaskách), ako aj vyhlásenie žalobcu, že ide o lieh spred roku 1989, kedy nepodliehal žiadnej daňovej povinnosti a že toto tvrdenie žalobcu je potrebné považovať za preukázanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia tohto liehu, nie sú relevantnými dôkazmi, ktoré by mali vplyv na výrok preskúmaného rozhodnutia.

Žalovaný zdôraznil, že v daňovom konaní nesie dôkazné bremeno daňový subjekt, ktorý je povinný preukazovať všetky ním tvrdené skutočnosti, a to relevantnými dokladmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 16. februára 2011 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Správu daní upravuje zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov.

Podľa § 14a ods. 1 tohto zákona, zamestnanec správcu dane môže **zabezpečiť tovar** a veci nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností pri správe daní; správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečený tovar a veci riadne opatrovať. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, **ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru** alebo veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, môže správca dane na náklady ich majiteľa alebo držiteľa nechať previezť na miesto vhodné na tento účel. Ak je to pre dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec

správca dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečených vecí. Odobraté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha pripúšťa. Pri zabezpečovaní tovaru a vecí sa postupuje primerane podľa § 36.

Podľa ods. 2 správca dane vydá o zabezpečení tovaru alebo vecí rozhodnutie o zabezpečení, v ktorom uvedie dôvody zabezpečenia tovaru alebo vecí. Proti rozhodnutiu o zabezpečení sa možno odvolať. Odvolanie nemá odkladný účinok.

Podľa ods. 3, ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo vecí v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo vecí, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo vecí. Rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Ak majiteľ alebo **držiteľ tovaru** alebo vecí v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení **neodstráni pochybnosti**, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a vecí, **správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo vecí v prospech štátu**. Proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru a vecí sa možno odvolať.

Podľa § 29 ods. 8 daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Zdaňovanie liehu spotrebnou daňou na daňovom území upravuje zákon č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z. z.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) tohto zákona **liehom** sa na účely tohto zákona rozumie tovar kódu kombinovanej nomenklatúry iného ako kapitoly 22 s **obsahom alkoholu viac ako 1,2% objemu**.

Podľa § 10 ods. 7 **spotrebiteľské balenie označené** pretrhnutou kontrolnou známkou, **falzifikátom kontrolnej známky** alebo kontrolnou známkou, ktorá nie je v súlade

s týmto zákonom a všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 38 a spotrebiteľské balenie, na ktorom nie je nalepená kontrolná známka, alebo ktorého označenie nie je v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 38, **sa** na účely tohto zákona **považuje za neoznačené**. Za neoznačené spotrebiteľské balenie sa považuje aj každé spotrebiteľské balenie s pretrhnutou kontrolnou známkou, ktoré pri predaji zo spotrebiteľského balenia na priamu ľudskú spotrebu na mieste vrátane skladových a iných účelových priestorov prevyšuje jeden otvorený kus z jedného sortimentu spotrebiteľského balenia s pretrhnutou kontrolnou známkou.

Podľa § 47 ods. 10 prvá veta, **ak colný úrad zistí** v daňovom voľnom obehú predaj alebo **skladovanie neoznačeného spotrebiteľského balenia** (§ 10 ods. 7 a 8), uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá má takýto lieh v držbe, pokutu vo výške dane pripadajúcej na množstvo neoznačeného spotrebiteľského balenia zvýšenú o 50 000 Sk a **lieh zabezpečí**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť len toľko, že žalobca počas konania nespochybnil, že v jeho prevádzke správca dane počas miestneho zisťovania objavil tovar – SBL s falzifikátmi kontrolných znáмок a 8l vyše 96% liehu, ktorého pôvod žalobca nevedel preukázať.

Predmetom tohto konania je postup podľa § 14a ZSDL, ktorý upravuje postup správcu dane, pri chýbajúcom riadnom preukázaní spôsobu nadobudnutia tovaru alebo veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom, resp. v prípade § 47 ods. 10 ZSDL pri zistení skladovania neoznačeného spotrebiteľského balenia liehu.

Pokiaľ ide o SBL, napokon aj sám žalobca v odvolaní uviedol, že je možné akceptovať, že SBL označené falzifikátmi môže byť zhabané. Iný postup zákon správcovi dane ani neumožňuje a aj odvolací súd upozorňuje na to, že predmetom tohto konania nie je posudzovanie zákonnosti uloženia pokuty za porušenie daňových predpisov, ale zákonnosti rozhodnutia o prepadnutí vecí v prospech štátu.

Pokiaľ ide o 8l liehu, v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal riadne spôsob nadobudnutia tovaru a ani v lehote 15 dní od vydania rozhodnutia o zabezpečení tovaru neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k jeho zabezpečeniu. Iba tvrdenie o tom, že predmetný lieh nadobudol ešte pred rokom 1989, ktorého dôkazom mal byť stav obalu v ktorom sa takýto lieh nachádzal (zaprášená bandaska), je, podľa názoru odvolacieho súdu, nedostatočné na odstránenie pochybností, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru, t. j. pochybností o jeho pôvode.

Zo stanoviska žalovaného ako aj vyššie uvedených právnych predpisov a skutkových zistení správnych orgánov a krajského súdu vyplýva, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom.

Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že prvostupňový súd rozhodol vecne správne, keď potvrdil rozhodnutie žalovaného, pretože žalobca neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky uvedené v odvolaní, odvolací súd poukazuje na to, že tieto sú zhodné s námietkami uvedenými už v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, rovnako ako aj v žalobe.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a rozsudok

Krajského súdu v Bratislave, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 16. februára 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová